



Kirkolliskokoukselle

Kuopio 23.10.2026

Asia 12. Kirkolliskokousaloite kirkon digitaalisen nuorisotyön kehittämisestä ja nuorisopapin palkkaamisesta

Kirkollishallituksen esitys

Ortodoksisten seurakuntien nuorisotyö kohdistuu usein seurakuntien keskuksiin, eikä kaikilla nuorilla ole asuinpaikkansa tai muiden olosuhteiden vuoksi mahdollisuutta osallistua seurakunnan toimintaan. Digitaalinen viestintä ja verkossa tapahtuva kohtaaminen ovat yhä keskeisempi osa erityisesti nuorten arkea. Kirkon on tärkeää pyrkiä olemaan läsnä myös digitaalisissa ympäristöissä sekä tarjoamaan siellä turvallista ja helposti saavutettavaa keskusteluapua ja hengellistä tukea.

Aloitteessa esitetään nuorisopapin toimen perustamista siten, että tehtävän ensisijaisena sisältönä olisi digitaalinen nuorisotyö eli niin sanotun digipapin tehtävä. Aloitteen mukaan digitaalisen nuorisotyön tulisi olla osa kirkon nuorisotyötä, mutta toiminnalla olisi myös selkeä diakoninen ulottuvuus.

Kirkollishallitus pitää aloitteen tavoitetta kirkon nuorisotyön ja digitaalisen saavutettavuuden kehittämisen kannalta kannatettavana.

Kirkon nykyisessä taloudellisessa tilanteessa ei kuitenkaan ole käytettävissä määrärahaa uuden nuorisopapin tehtävän perustamiseen eikä valtakunnallisen digitaalisen kohtaamispalvelun käynnistämiseen. Tämän vuoksi kirkollishallitus ei esitä hankkeen käynnistämistä tässä vaiheessa.

Mikäli tarkoitukseen on tulevaisuudessa mahdollista osoittaa erillinen määräraha tai saada hankkeelle muuta ulkopuolista rahoitusta, digitaalisen nuorisotyön toteuttamista olisi perusteltua selvittää valtakunnallisena yhteistyömallina yhden digipapin tehtävän sijaan.

Perustelut

Digitaalisen nuorisotyön kehittäminen on kirkossamme tarpeellinen ja ajankohtainen avaus. Nuorten elämä ja vuorovaikutus tapahtuvat yhä enemmän digitaalisissa ympäristöissä, minkä vuoksi myös kirkon tulisi etsiä tarkoituksenmukaisia tapoja olla läsnä siellä, missä nuoret ovat.

Yhden koko kirkkoa palvelevan digipapin palkkaaminen ei kuitenkaan välttämättä olisi toiminnan vaikuttavuuden, jatkuvuuden ja saavutettavuuden kannalta paras ratkaisu. Yhden työntekijän varaan rakentuva toiminta olisi haavoittuvaa, ja yhden henkilön mahdollisuudet vastata koko kirkon alueelta tuleviin tarpeisiin olisivat rajalliset.

Mikäli digitaalisen nuorisotyön kehittämiseen olisi tulevaisuudessa käytettävissä rahoitusta, tarkoituksenmukaisempi vaihtoehto voisi olla valtakunnallinen digitaalinen kohtaamispalvelu, joka toteutettaisiin esimerkiksi kahden vuoden määräaikaisena pilottihankkeena. Digitaalinen viestintä, sosiaalisen median hyödyntäminen ja ihmisten kohtaaminen verkossa muodostaisivat siinä osan nykyajan kirkollista nuorisotyötä.

Palvelun kehittämisestä ja koordinoinnista voisi vastata Ortodoksisten Nuorten Liitto ONL ry yhteistyössä seurakuntien ja muiden kirkollisten toimijoiden kanssa. Hankkeen valvojana voisi toimia kirkon kasvatuksen ja koulutuksen koordinaattori. Käytännössä hankkeen toteuttaminen edellyttäisi riittävää erillistä rahoitusta muun muassa yhden työntekijän palkkaamiseksi ONL ry:n järjestösihteerin tehtävään.

Palvelu voisi koota yhteen kirkon pappeja ja muita soveltuvia työntekijöitä, jotka ovat halukkaita osallistumaan toimintaan tai jotka seurakunnat osoittavat tehtävään. Seurakuntien palveluksessa olevien pappien osallistuminen voisi olla osa heidän sovittuja työtehtäviään. Näin toiminta ei rakentuisi yhden papin varaan, vaan siinä voitaisiin hyödyntää eri puolilla kirkkoa työskentelevien henkilöiden osaamista.

Yhtenä palvelun osa-alueena voisi olla kirkon näkyvyyden vahvistaminen sekä luotettavan ja kirkon opetuksen mukaisen sisällön tuottaminen nuorten käyttämille sosiaalisen median alustoille. Palvelun tarkoituksena ei olisi ympärivuorokautinen päivystys, vaan yhteydenottojen vastaanottaminen ja välittäminen mukana oleville papeille ja muille työntekijöille sovitun vuorotteluperiaatteen mukaisesti.

Palvelussa voitaisiin tarjota myös mahdollisuus varata keskusteluaika suoraan papin kanssa. Keskustelu voitaisiin toteuttaa esimerkiksi Teamsin, Zoomin tai muun tietoturvallisen etäyhteyden välityksellä. Näin yhteydenottaja pääsisi henkilökohtaiseen keskusteluun riippumatta asuinpaikastaan. Jos toimintaan osallistuisi esimerkiksi viisi pappia ja nuorisotyöntekijää eri puolilta kirkkoa, yhteydenotot ja niistä syntyvä työmäärä voitaisiin jakaa osallistujien kesken. Samalla voitaisiin hyödyntää osallistujien erilaista osaamista, kielitaitoa ja kokemusta nuorten kohtaamisesta.

Tällainen toimintamalli voisi vahvistaa kirkon läsnäoloa nuorten arjessa ja tavoittaa myös niitä nuoria, jotka eivät ole aktiivisesti mukana seurakuntien toiminnassa tai jotka asuvat kaukana seurakuntien toimintakeskuksista. Se voisi tarjota matalan kynnyksen kanavan hengelliseen keskusteluun, kysymysten esittämiseen ja tuen hakemiseen sekä osaltaan ehkäistä nuorten yksinäisyyttä ja syrjäytymistä.

Ennen toiminnan mahdollista käynnistämistä tulisi selvittää palvelun tekninen toteutus sekä tietosuojan ja turvallisuuteen liittyvät vaatimukset, toimintaan osallistuvien pappien ja muiden työntekijöiden tehtävät, vastuut ja työajan käyttö, toiminnan koordinointi ja koulutustarpeet, yhteistyö seurakuntien, ONL:n ja muiden kirkollisten toimijoiden välillä sekä palvelun kustannukset ja rahoituksen jakautuminen.

Mahdollisen tulevan rahoituksen yhteydessä kustannusvastuuta voitaisiin jakaa seurakuntien ja ONL:n kesken siten, että seurakunnat mahdollistaisivat pappien ja muiden työntekijöiden osallistumisen osana heidän työtehtäviään ja ONL vastaisi palvelun kehittämisestä, koordinoinnista, koulutuksesta ja toiminnan arvioinnista.

Aloitteessa esitetty tavoite on siten perusteltu ja kannatettava. Sen toteuttaminen edellyttää kuitenkin taloudellisia resursseja, joita kirkolla ei tällä hetkellä ole käytettävissä. Mikäli hankkeelle voidaan myöhemmin osoittaa erillinen määräraha tai saada ulkopuolista rahoitusta, valtakunnallinen yhteistyöhön perustuva digitaalisen kohtaamisen toimintamalli olisi perusteltua ottaa uudelleen valmisteltavaksi. Tällöin tavoitteena olisi rakentaa koko kirkkoa palveleva, saavutettava ja pitkäjänteinen toimintamalli, jossa vastuu ei ole yhden työntekijän varassa.

Liite 12a. Kirkolliskokousaloite digitaalisen nuorisotyön kehittämisestä ja nuorisopapin palkkaamisesta

Liite 12b. Hahmotelma mahdollisesta nuorille suunnatun digipalvelun pilottihankkeesta.

Esitys asian käsittelystä

Kirkollishallitus esittää kirkolliskokoukselle, että asiasta 12 pyydetään sivistysvaliokunnan mietintö.



Elia
Helsingin ja koko Suomen arkkipiispa